

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ Κ. ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΕΠΙ Τῆ ΕΟΡΤῆ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Ἡ ἐν τῷ μέσῳ τῆς νηστείας τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ὑπό τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας τελουμένη τήν 9ην Μαρτίου μνήμη τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῆ λίμνη ἀθλησάντων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων πρόκειται ἡμῖν ὡς παράδειγμα πρὸς μίμησιν διὰ τὴν ἐντατικοποίησιν τοῦ πνευματικοῦ ἡμῶν ἀγῶνος, ὡς παραμυθία διὰ τὸν ἐπίπονον καί ἀνάντην δρόμον τῆς νηστείας καί ὡς χαρά, ἀγαλλίασις καί βεβαιότης διὰ τὴν προσγενομένην τῷ διαβόλῳ ἦτταν καί νίκην τοῦ κατ' εἰκόνα θεοῦ πλασθέντος ἀνθρώπου.

Διὰ Σιών τὴν ἁγίαν, τὴν μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν καί τὴν διακονοῦσαν αὐτὴν Ἀγιοταφίτικὴν ἡμῶν Ἀδελφότητα εἰς τὴν χαρὰν καί ἀγαλλίασιν ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων προστίθεται ἡ χαρὰ ἐπὶ τῷ γεγονότι ὅτι ἡ Ὑμετέρα Σεπτὴ Μακαριότης, ὡς θεοφιλῶς καί φιλοθέως φέρουσα τὸ ὄνομα ἐνός τῶν ἀξιοθαυμάστων τούτων μαρτύρων, ἄγει τὰ ὀνομαστήρια Αὐτῆς.

Ἐπὶ τῷ χαροποιῷ γεγονότι τούτῳ ἐτελέσθη κατανυκτικὴ θ. λειτουργία τῶν Προηγιασμένων εἰς τὸ Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ὑπὲρ ὑγιείας καί κραταιώσεως Αὐτῆς, μετὰ ταῦτα δέ ἠκολούθησεν ἡ ἐπὶ τὸ αὐτὸ σύναξις ἡμῶν ἐν τῇ ἱστορικῇ ταύτῃ αἰθούσῃ τοῦ Πατριαρχείου.

Ἐν αὐτῇ ἡμεῖς, τὰ μέλη τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος συγχαίρομεν ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου, Ποιμένος καί Ἡγουμένου καί καυχώμεθα ἐπ' Αὐτόν ὡς τὸν μετὰ φόβου θεοῦ, πίστεως τῶν Ἀποστόλων καί διακρίσεως τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας διακονοῦντα Χριστόν καί τὸ σῶμα Αὐτοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα προσβλέποντες, δυνάμεθα ἀναμφιλέκτως καί ἀναμφιταλαντεύτως νά εἴπωμεν ὅτι Αὕτη ὄντως ἐκκινεῖ ἐκ τῆς λειτουργικῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, αὐτῆς μετέχει καί ἐξ αὐτῆς παρά Χριστοῦ ζωοποιεῖται καί ἐξ αὐτῆς ἀντλεῖ καί λαμβάνει εὐαγγελικόν καί πατερικόν κηρυγματικόν ζωοποιόν σωτήριον λόγον, μεταδιδόμενον εὐκαίρως ἀκαίρως τοῖς πιστοῖς πνευματικοῖς Αὐτῆς τέκνοις. Ἐν τούτῳ ἐμμένουσα, τὴν ἐν ἔργοις φιλανθρωπίαν τῆς Ἐκκλησίας δέν ἐγκαταλείπει. Τό οὗς Αὐτῆς εὐήκοον παρέχει καί τὴν χεῖρα Αὐτῆς ἐλεήμονα καί γενναϊόδωρον ἐκτείνει εἰς τὰ ἐκάστοτε ἀκουόμενα αἰτήματα τοῦ ποιμνίου ἡμῶν, τῆς συστάσεως δηλονότι καί συντηρήσεως Ἐκκλησιῶν καί σχολείων, ἐνισχύσεως φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων, ὑλικῆς καί χρηματικῆς παραμυθίας ἐνδεῶν καί πτωχῶν, μεταξύ τῶν ὁποίων τὴν πρώτην θέσιν κατέλαβον προσφάτως οἱ ἐν τῇ Γάζῃ, ἐκκλησιαστικῇ περιοχῇ τοῦ παλαιφάτου ἡμῶν Πατριαρχείου, πολυειδῶς δεινοπαθήσαντες.

Πρὸς ὅσους δέ ἐκ τῶν ἔξω καθ' ἐκάστην ἀφικνοῦνται, ἐκπροσώπους κρατῶν,

κυβερνήσεων, ὀργανισμῶν, ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἔχει πάντοτε νά εἶπῃ λόγον εὐαγγελικόν καί ἐκκλησιαστικόν, τόν λόγον καί τήν πράξιν τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου, τῆς διακονίας δηλαδή τοῦ σεσαρκωμένου Λόγου καί τῶν σκηνωμάτων, ἐν οἷς Ἐκεῖνος ἠϋδόκησε νά κατοικήσῃ σωματικῶς, τόν λόγον τῆς εἰρήνης Αὐτοῦ, τήν ὁποίαν Ἐκεῖνος ἔδωκεν εἰς τούς ἀγίους Αὐτοῦ μαθητάς καί εἰς ἡμᾶς καί οὐχί τῆς εὐαλώτου καί κατ' ἐπίφασιν εἰρήνης τοῦ κόσμου, τῆς ἐτοιμαζούσης πόλεμον διά τήν ἑαυτῆς ἀσφάλειαν.

Ἐπ' αὐτοῖς καί ἄλλοις, Μακαριώτατε, χαίρομεν καί συγχαίρομεν, ἐπ' αὐτοῖς καυχώμεθα, ἐξ αὐτῶν ἐμπνεόμεθα, μετ' αὐτῶν συντασσόμεθα καί συστρατευόμεθα εἰς μίαν σύνταξιν καί συστράτευσιν πνευματικῆν, ἵνα ἐν ἐνότητι συνεργαζόμενοι, εὐδοκιμήσωμεν καί καρποφορήσωμεν πλουσίως καί εὐρεθῶμεν ἀγαθοί καί πιστοί δοῦλοι τοῦ Κυρίου ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Ὑψῶν τό ποτήριον, Μακαριώτατε, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀδελφότητος, εὐχομαι Ὑμῖν εἰλικρινῶς ἔτη ὅσα πλεῖστα καί εὐλογημένα ἄνωθεν διά δαψιλοῦς παροχῆς δυνάμεως καί κραταιώσεως Ὑμῶν εἰς μίαν Πατριαρχικὴν ποιμαντικὴν καρποφόρον διακονίαν πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν καί ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν ἔθνους. Γένοιτο».

ngg_shortcode_0_placeholder